

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka v právní věci

žalobce: **R. D.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2018, č. j. MPSV-2018/60835-421/3,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Předmětem řízení je rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání podle § 30 odst. 2 písm. f) a odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) učiněné pro maření součinnosti s úřadem práce ve smyslu § 31 písm. e) cit. zákona, tedy z důvodu, že žalobce jiným jednáním zmařil zprostředkování zaměstnání nebo nástup do zaměstnání. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutí Úřadu práce-krajská pobočka v Hradci Králové č.j. HKA-438/2018-2T ze dne 25. 1. 2018, kterým byl žalobce vyřazen

z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 29. 9. 2017, neboť potenciálnímu zaměstnavateli sdělil, že má nedoléčené zranění u malíčku na ruce.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce považuje rozhodnutí žalovaného za nezákonné, neboť neodpovídá požadavkům ustanovení § 3 a § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), konkrétně požadavkům na odůvodnění. Žalovaný nezjistil řádně skutkový stav, o žalobcově vyřazení z evidence rozhodl v situaci několika nezodpovězených otázek a porušení procesních pravidel. Žalovaný provedené důkazy neúplně a nesprávně zhodnotil. Provedenými důkazy nebylo jednoznačně prokázáno, že vše proběhlo tak, jak tvrdí žalovaný, tedy ani to, že žalobce nese odpovědnost za zmaření nástupu do zaměstnání a že je jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání důvodné.
3. Předně žalobce nesouhlasil se závěry, které žalovaný vyvodil z lékařské zprávy MUDr. T. ze dne 21. 6. 2017. Žalovaný dovodil, že žalobce je práce schopen, neboť v lékařské zprávě nebylo uvedeno, že by práce schopen nebyl. Pokud jde pak o vyjádření téhož lékaře ze dne 26. 11. 2017, neměl žalobce možnost rozporovat vzniklé okolnosti, za nichž bylo vypracováno. Lékař nemůže být schopen stanovit po uplynutí pěti měsíců zdravotní stav bez vyšetření pacienta. Tato zpráva tak není objektivně zjištěnou skutečností, jaký byl skutečný žalobcův stav ke dni podání této zprávy, a logicky pak vedla k nesprávnému závěru, že žalobce zmařil nabízenou pozici. Žalobce mezi další skutečnosti, které negativně ovlivnily nestrannost rozhodování, zařadil napjaté osobní vztahy s pracovníky správního orgánu prvního stupně.
4. Žalobce dále zpochybnil svoje předpoklady pro nabízenou pozici. Uvedl, že má pouze základní vzdělání, přitom poptávka zněla na pracovníka vyučeného či se středním vzděláním. Touto překážkou k výkonu povolání se žalovaný nezabýval. Stejně tak opomenul požadavek na bezúhonnou osobu. Ani tomuto požadavku zaměstnavatele přitom žalobce nevyhovoval. Nad to ukládané povinnosti u nabízené pozice byly formulovány velmi široce, tudíž z nich není možné vydedukovat pracovní zařazení a s odkazem na alergii žalobce vyvstávají i v tomto ohledu pochybnosti, zda by byl pro pozici vhodný.
5. Žalovaný nebyl oprávněn provádět dokazování po podání žalobcova odvolání, v případě pochybností měl věc vrátit správnímu orgánu prvního stupně k doplnění dokazování, nikoliv nahrazovat jeho činnost. Odvolací orgán přesto doplnil zprávu MUDr. S. Tento lékař se navíc vyjadřoval jen ke specifickým aktivitám, ale ne k jiným činnostem, které by mohly být ukládány nadřízeným. Věc měla být vrácena k doplnění dokazování a dostatečnému a srozumitelnému vyložení toho, co se pod pojmem „*vykonávat též činnosti, které budou ukládány nadřízeným*“ (str. 28 napadeného rozhodnutí) myslí a jaké pracovní činnosti zahrnuje.
6. Žalobce odmítl argumentaci žalovaného, že vedené řízení nijak nesouvisí s řízením o dávkách hmotné nouze. Poukázal na to, že rozhodnutí v druhém jmenovaném řízení bylo vydáno až následně a se značnými průtahy. Žalovaný též nesprávně interpretoval námitku žalobce, aby o věci rozhodla jiná instituce, než úřad práce, přičemž žalobce se pouze domáhal přidělení věci jinému pracovišti této instituce. Dále žalovaný nepřipustně extenzivně interpretoval záznam telefonického hovoru žalobce s pracovníkem potenciálního zaměstnavatele; žalobce zdůraznil, že o maření činnosti úřadu práce by se

mohlo jednat pouze v případě, že by tohoto pracovníka nekontaktoval. Žalobce se staví též proti tomu, aby nedostatky v činnosti potenciálního zaměstnavatele (nesoulad mezi vedením společnosti a ředitelkou v Hradci Králové) byly přičítány k jeho tíži.

7. Sdělením informací o svém zdravotním stavu chtěl žalobce předejít především tomu, aby po přijetí na nabízenou pozici nebyl v režimu zaměstnance práce neschopného. Pokud by se chtěl vyhybat nabízenému zaměstnání, mohl se odkázat na dosažené vzdělání a trestní minulost, přičemž to samo o sobě by zajistilo, že by žalobce nemusel být do práce přijat. Závěrem žalobce upozornil, že vzhledem k výše uvedenému se domnívá, že se nechoval takovým způsobem, aby v jeho případě bylo možné aplikovat rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. Ads 3/2006-71 a č.j. 3 Ads 33/2011-90, na něž žalovaný v napadeném rozhodnutí odkazuje.
8. Žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný se s námitkami žalobce neztotožnil, má za to, že bylo prokázáno, že žalobce jednal u potenciálního zaměstnavatele tak, že sdělil nepravdivou skutečnost o nedoléčeném zranění malíčku levé ruky, ačkoliv dle lékaře toto zranění žalobci nebránilo v přijetí daného zaměstnání. Tímto jednáním žalobce zmařil možný nástup do zaměstnání. Nebylo prokázáno, že by nabízené zaměstnání nebylo pro žalobce vhodné.
10. Nebyla prokázána zdravotní nezpůsobilost žalobce. Žalovaný upozornil, že by v každém případě byla se žalobcem provedena vstupní prohlídka lékařem, přičemž pokud by výkon zprostředkovávaného zaměstnání jeho zdravotní stav nedovoloval, nebyl by s ním pracovněprávní vztah uzavřen.
11. Jednání žalobce nesměřovalo k přijetí do zaměstnání, neboť zaměstnavatel jej právě na základě jím sdělených informací o nedoléčeném zranění nepřijal. Žalovaný nespatřuje žádnou záměrnou spekulaci v předpokladu, že není-li v lékařské zprávě uvedena neschopnost pacienta, má se za to, že schopen je. Žalovaný vycházel ze sdělení MUDr. T., že žalobci bylo doporučeno ruku používat, byl schopen pracovat a že k datu vyhotovení první zprávy bylo jen drobné omezení svoru malíčku levé ruky funkčně nevýznamné s předpokladem brzkého plného docvičení prací.
12. K námitce žalobce, že se lékař nevyjádřil k dalším činnostem, které budou ukládány nadřízeným, žalovaný uvedl, že je předčasné předjímat skutečnosti týkající se případného pracovního poměru, když tyto vůbec nemusejí nastat. Pokud by v průběhu zaměstnání žalobce uznal za vhodné zaměstnání se zaměstnavatelem ze zdravotních důvodů ukončit, mohl by tak kdykoliv učinit.
13. Žalovaný odmítl nařčení, že účelově manipuloval se záznamem telefonického hovoru se zástupcem zaměstnavatele. Lze mít za to, že pokud by zaměstnavatel z důvodu obsazenosti pracovního místa nového zaměstnance nesháněl, bylo by to uvedeno na doporučení. V hovoru bylo žalobci doporučeno, aby se dotázal přímo na prodejně, neboť místo sice obsazeno je, ale dosavadní zaměstnanec se zřejmě neosvědčuje. Tomu odpovídalo i sdělení Mgr. K., která měla v úmyslu pracovní poměr s původním zaměstnancem ukončit, tudíž opravdu hledala nového. Žalovaný je přesvědčen, že osoba přítomná přímo na pracovišti je lépe informována, než centrála společnosti, kde sice mají informaci o obsazenosti míst, nicméně nemusí mít informaci o tom, že pozice bude zakrátko opět volná. Pokud pan V. (zástupce z centrály společnosti) v telefonickém

hovoru sdělil žalobci, že místo skladníka obsadili, ale je to chvilka, je evidentní, že místo bylo ve chvíli, kdy je žalobce u zaměstnavatele projednával, volné. Navíc telefonickou nahrávkou uplatnil žalobce až v odvolání, přestože tak mohl učinit před vydáním napadeného rozhodnutí – neprokázal, že by mu v tom bránila nějaká překážka, proto k tomuto důkazu není možné přihlédnout ani v souladu s ust. § 82 odst. 4 správního řádu.

14. Pokud jde o – v žalobě nově vznesené – námitky týkající se nedostatku vzdělání a bezúhonnosti, žalovaný uvedl, že dosažená kvalifikace a schopnosti nejsou kritéria, která by striktně určovala vhodnost zprostředkovávaného zaměstnání, nýbrž k nim úřad práce pouze přihlíží. Nad to pokud by žalobce zaměstnavateli nevyhovoval, co se týče vzdělání, uvedl by to do doporučenky. Stejně tak je dle žalovaného z definice nabízené pozice zřejmé, že jde o pozici skladníka, přičemž v rámci tohoto zaměstnání mohou být požadovány i činnosti další, nicméně lze obtížně vše postihnout v rámci obecného popisu pracovního místa.
15. Skutečnosti týkající se řízení ve věci dávek pomoci v hmotné nouzi nejsou relevantní v řízení ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, proto k nim nelze přihlížet.
16. Žalovaný neshledal zásadní nedostatky úřadu práce, které by bylo potřeba odstranit. Pro jednání, které je zákonem o zaměstnanosti vymezeno jako maření součinnosti s úřadem práce, není rozhodující úmysl jednajícího, proto se tento nezkoumá. Ze spisové materie nevyplývá, že by úřad práce či žalovaný předjímalí svá rozhodnutí, resp. že by jejich postupy svědčily snaze o žalobcovo vyřazení z evidence. Jedná se pouze o subjektivní názor žalobce. Úřad práce se žalobcem zahájil správní řízení, ve kterém měl žalobce možnost prokázat vážný zdravotní důvod, pro který nebyl dne 29. 9. 2017 zaměstnavatelem přijat. Žádný takový důvod žalobce neprokázal.
17. Žalovaný navrhl žalobu v celém rozsahu zamítnout.

IV. Replika žalobce

18. V replice žalobce opětovně rekapituloval svůj nesouhlas se zprávami MUDr. T. a z nich vyvozenými závěry. Žalobce odmítl, že by k jeho tíži mělo být přičteno nedorozumění mezi panem V. a Mgr. K. Žalobce se dále ohradil proti tomu, aby mu byla přičítána k tíži délka jeho vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání.

V. Posouzení věci krajským soudem

19. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.). V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
20. Soud se předně zabýval **přezkoumatelností obou správních rozhodnutí**, neboť žalobce namítal, že neobstojí požadavkům ust. § 68 odst. 3 správního řádu, bylo rozhodnuto v situaci několika nezodpovězených otázek a porušení procesních pravidel. K tomu soud

uvádí, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu České republiky č.j. 8 Afs 267/2017-38, ze dne 27.2.2019). Z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je zřejmé, že přikročily k vyřazení uchazeče z evidence z důvodu jeho maření součinnosti s úřadem práce. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je opakovaně akcentováno, že odvolatel svým jednáním zmařil možný nástup do zaměstnání. Obě rozhodnutí jsou řádně odůvodněná a žádné z nich netrpí takovými vadami, aby bylo možné učinit závěr o jejich nepřezkoumatelnosti.

21. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce byl dne 6. 10. 2011 na vlastní žádost vzat do evidence a poučen o právech a povinnostech uchazeče o zaměstnání. Dne 20. 9. 2017 byla uchazeči předána doporučenka do firmy, spotřební družstvo České Budějovice s tím, že tuto pozici uchazeč projedná na pracovišti zaměstnavatele v Hradci Králové. Dne 3. 10. 2017 uchazeč doložil vyplněný originál doporučenky, na kterou zaměstnavatel dne 29. 9. 2017 uvedl, že uchazeče nepřijímá z důvodu „nedoléčeného zranění malíčku levé ruky (přetržená šlacha – viz zpráva)“. Na kopii doručky, kterou žalobce předložil úřadu práce dne 11. 10. 2017, je dále text: „Dne 29. 9. 17 jsem uchazeče odmítla zařadit do dalšího výběrového řízení z důvodu již obsazeného místa.“
22. Dne 1. 12. 2017 bylo zahájeno správní řízení z moci úřední o vyřazení uchazeče z evidence. Z vyjádření Mgr. K., ředitelky supermarketu, ze dne 27. 12. 2017 vyplývá, že se uchazeč dostavil pro dodatečné potvrzení doporučenky s odstupem 2-3 dnů. Sama na doporučenku na naléhání uchazeče uvedla, že je již pozice obsazena, neboť mu tak dříve sdělil p. V. z centrály v Českých Budějovicích. Ten ale nevěděl, že se zaměstnancem, který byl na pozici pár dní, plánovala Mgr. K. pracovní poměr ukončit, a tím pádem dále hledala nového uchazeče.
23. Správní spis obsahuje též lékařské zprávy žalobce, které soud shrnuje níže.
24. Zpráva alergologa MUDr. S. ze dne 6. 6. 2012 uvádí, že uchazeč má alergii na pyly travin a pozdních stromů, domácí prach a roztoče, dále na plísň.
25. Žalobcův úraz malíčku levé ruky popisují zprávy chirurgického centra. Dne 2. 1. 2017 ze zprávy vyplývá dlaha malíku, dne 23. 1. 2017, 22. 2. 2017, 1. 3. 2017 a 6. 3. 2017 proběhly kontroly. Poté převzal pacienta do péče MUDr. T. z Ústavu chirurgie ruky Vysoké nad Jizerou, kam žalobce docházel 10. 3. 2017, 24. 3. 2017, 26. 4. 2017, malík měl v dlaze. Zpráva MUDr. T. ze dne 21. 6. 2017 uvádí mimo jiné: *pozor v zátěži / př ne volejbal/ pomůcky ex, používat*. Dne 26. 11. 2017 podal zprávu MUDr. T., v níž sdělil, že dle jeho poslední zprávy ze dne 21. 6. 2017 *„bylo pacientovi doporučeno ruku používat, byl schopen pracovat. K tomuto datu bylo jen drobné omezení svoru malíčku levé ruky funkčně nevýznamné s předpokladem brzkého plného docvičení prací.“*
26. Praktická lékařka MUDr. K. ve zprávě ze dne 3. 3. 2017 uvádí, že byla u pacienta zjištěna hypertenze, zahájena medikamentózní terapie, doporučeno přestat kouřit, pravidelná fyzická aktivita, redukce hmotnosti. Dne 2. 8. 2017 vydala MUDr. K. potvrzení, že

uchazeč o zaměstnání je schopen ze zdravotních důvodů plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání, docházet na úřad a aktivně si hledat zaměstnání. Lékařka uvedla, že nejsou žádná zdravotní omezení.

27. Následně bylo vydáno rozhodnutí Úřadu práce-krajská pobočka v Hradci Králové č.j. HKA-438/2018-2T ze dne 25. 1. 2018, kterým byl žalobce vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 29. 9. 2017.
28. Žalobce podal včasné odvolání, které doplnil lékařskou zprávou MUDr. H. ze dne 5. 1. 2018 popisující subjektivní přetrvávající bolesti malíku a omezení pohybu. Dále předložil lékařskou zprávu MUDr. S. ze dne 5. 12. 2017, který uvedl, že *„pacient je v trvalé péči alergologického oddělení pro astma bronchiale s pozitivitou testů na domácí prach a roztoče. Z toho důvodu nemůže vykonávat navrženou práci skladníka.“*
29. Dle protokolu ze dne 14. 3. 2018 sepsaného na Úřadu práce v Hradci Králové je zřejmé, že žalobce předložil k důkazu telefonní nahrávku, která byla učiněna z mobilního telefonu, kdy hovor se zástupcem zaměstnavatele (V.) proběhl dne 29. 9. 2017 ve 12:50 hod. Dne 26. 3. 2018 vydal úřad práce sdělení, že tento důkaz nebyl s odkazem na § 82 odst. 4 správního řádu připuštěn, neboť byl předložen před zahájením správního řízení bez souhlasu a vědomí zaměstnance zaměstnavatele, nad to byl předložen úřadu práce až v odvolacím řízení.
30. K výzvě žalovaného spojené s popisem pozice, jenž byla žalobci nabízena, podal MUDr. S. dne 25. 5. 2018 doplňující vyjádření, kde shrnul alergické obtíže žalobce. Závěrem uvedl, že *„problémem je expozice masivním množstvím prachu a pylu v sezonním období. Aktivita jako přejímka zboží, naskladnění zboží, kontrola zboží, fakturace, vratky, rozhodně nepředstavují problém a nemohou zdravotní stav zásadněji ovlivnit. Pokud lze i technicky /např. odsáváním/ zajistit mírnější expozici prachem, neměl by být s pracovním zařazením žádný problém / a to zvláště při současné léčbě.“* S uvedeným vyjádřením byl žalobce seznámen, přičemž k němu dne 8. 6. 2018 písemně uvedl, že doplnění lékaře nevyvrací jeho závěr ze zprávy ze dne 5. 12. 2017, jde o obecné konstatování, které lze vykládat různým způsobem.
31. Následně vydal žalovaný napadené rozhodnutí, ve kterém obsáhle shrnul dosavadní správní řízení, popsal veškeré lékařské zprávy a podání žalobce. Správní soud nebude na tomto místě rozhodnutí opakovaně rekapitulovat, neboť je oběma účastníkům dobře známo, pouze se v odůvodnění odkáže na jednotlivé pasáže.
32. Soud má za prokázané, že žalobce převzal doporučenku na pracovní zařazení 83443 skladníci, obsluha manipulačních vozíků u zaměstnavatele. Vhodným zaměstnáním se podle § 20 odst. 1 zákona o zaměstnanosti rozumí takové zaměstnání, které zakládá povinnost odvádět pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, jehož délka pracovní doby činí nejméně 80 % stanovené týdenní doby, je sjednáno na dobu neurčitou nebo na dobu určitou delší než 3 měsíce a odpovídá zdravotní způsobilosti, pokud možno kvalifikaci, schopnostem, dosavadní délce doby zaměstnání, možnosti ubytování a dopravní dosažitelnosti zaměstnání uchazeče. Jak je z citované zákonné úpravy zřejmé, kvalifikace, trestní bezúhonnost či předchozí praxe není zákonným požadavkem definice vhodného zaměstnání. Nebylo tedy nutné, aby se s těmito náležitostmi žalovaný vypořádával. Všechny zákonné požadavky kladené na vhodné zaměstnání u žalobce byly splněny kumulativně, jednalo se tudíž o **zaměstnání pro žalobce vhodné ve smyslu zákonné definice.**

33. Z obsahu správního spisu i z písemných podání účastníků v této věci je zřejmý skutkový stav, kdy žalobci bylo na základě jeho evidování mezi uchazeči o zaměstnání nabídnuto ze strany úřadu práce zaměstnání, přičemž žalobce na schůzce se zástupcem zaměstnavatele sdělil, že má nedoléčené zranění malíčku levé ruky. Na základě tohoto sdělení pak zaměstnavatel neprojevil o tohoto uchazeče zájem, což poznamenal též do originálu doporučenky.
34. Zde považuje soud za vhodné vyjádřit se k doplňujícímu důvodu na kopii doručenky, která byla uchazečem doložena úřadu práce až po několika dnech, neboť – jak vyplynulo z vyjádření Mgr. Krajsové – tato byla též s odstupem dní po pohovoru dovyplněna. Není možné přihlížet k tomu, že uchazeč nebyl přijat z důvodu, že bylo místo obsazené, neboť by to zaměstnavatel jistě vyznačil již na originálu doporučenky, kde byl však jako důvod nepřijetí vymezen pouze nedoléčený malíček. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí obsáhle zabýval vyjádřením Mgr. K. a též námitkami žalobce proti němu (viz str. 12, 13, 17, 19). Na str. 30 rozhodnutí pak žalovaný uvádí, že s vyjádřením Mgr. K. byl žalobce řádně seznámen, ze spisu nevyplývá žádná manipulace s námitkami odvolatele. Poté na str. 33 a 34 žalovaný vysvětluje úvahy týkající se obsazenosti daného pracovního místa s tím, že odpovědná osoba zaměstnavatele přímo na pracovišti je důkladněji informována, než pracovník na centrále. Navíc poukázal na to, že žalobce si obsazenost místa zjišťoval až po prvním potvrzení doporučenky. Ani jeden ze správních orgánů neměl důvod vyjádření zaměstnavatele zpochybňovat, k totožnému závěru dochází i soud. Vyjádření Mgr. K. je logické a hodnověrné. Pokud měla v úmyslu obsadit místo skladníka ať už zcela nově nebo přeobsadit jej, přistoupila k pohovorům s novými uchazeči. Soud se zcela ztotožňuje s odůvodněním žalovaného, který na str. 34 uvádí, že není zřejmý žádný důvod, proč by zaměstnavatel podával vyjádření v rozporu se skutečností, když tento není povinen přijmout do zaměstnání uchazeče doporučeného úřadem práce. K tomu žalovaný odkázal na aplikovatelný rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2011, č.j. 3 Ads 36/2011-72, který akcentuje hodnověrnost vyjádření zaměstnavatele.
35. Pro úplnost k této námitce soud uvádí, že žalobci není přičítáno k tíži nedorozumění mezi panem V. a Mgr. K., jak žalobce tvrdil. Žalovaný tímto nedorozuměním nikde neargumentoval v neprospěch žalobce, nýbrž se s tímto faktem pouze vypořádával a přesvědčivě odůvodnil, proč nedorozumění vzniklo a jak situaci vyhodnotil úřad práce. Není pravda, že by žalovaný extenzivně interpretoval záznam telefonického hovoru s p. V. – naopak, pro vyjasnění obsahu hovoru vyzval Mgr. K. k doplňujícímu vyjádření. Žalobce se ucházel o místo, které chtěl zaměstnavatel obsadit – přičemž v důsledku je nerozhodné, zda v okamžiku pohovoru bylo toto místo obsazené nebo volné, pokud zaměstnavatel na doporučenku nevyznačí nepřijetí pro obsazení místa. Zaměstnavatel tak dává najevo svoji vůli, že zaměstnance nepřijímá kvůli nedoléčenému zranění, nikoli kvůli obsazenosti místa, neboť mohl mít v úmyslu i již obsazené místo přeobsadit.
36. Lze tedy shrnout, že žalobci bylo nabídnuto vhodné zaměstnání, k němuž byla uskutečněna i schůzka se zástupcem potenciálního zaměstnavatele. Sporným zůstává, zda lze shora označené jednání žalobce považovat za maření zprostředkování zaměstnání nebo nástupu do zaměstnání ve smyslu § 31 písm. e) zákona o zaměstnanosti.
37. Podle ust. § 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti platí, že uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže bez vážného důvodu maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce (§ 31).

38. Vážné důvody specifikuje ust. § 30 odst. 2 písm. f) ve spojení s ust. § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, přičemž mimo jiné v bodě 6. uvádí, že jde o **zdravotní důvody, které podle lékařského posudku brání vykonávat zaměstnání nebo plnit povinnost součinnosti s Úřadem práce při zprostředkování zaměstnání.**
39. Ustanovení § 31 písm. e) téhož zákona dále stanoví, že uchazeč o zaměstnání maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce, jestliže **jiným jednáním zmaří zprostředkování zaměstnání nebo nástup do zaměstnání.** V této souvislosti krajský soud uvádí, že zákon o zaměstnanosti neobsahuje žádnou definici toho, co se rozumí „*zmařením zprostředkování zaměstnání nebo nástupu do zaměstnání jiným jednáním*“, pročež bude vždy záviset na zohlednění individuálních okolností případu.
40. V nyní posuzované věci spatřoval žalovaný naplnění daného důvodu pro vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání v tom, že žalobce uvedl nepravdivé informace o svém zdravotním stavu, přestože z lékařských zpráv bylo doloženo, že práce schopen je, a to i konkrétně na místo skladníka.
41. Soud se ztotožňuje se závěry, které žalovaný vyvodil z lékařských zpráv žalobce. Přestože žalobce doložil sám zprávu MUDr. S., ve které je výslovně konstatováno, že není schopen vykonávat práci skladníka, žalovaný zcela příhodně u lékaře ověřil, z jakých údajů vycházel. Lékaři mohlo být hypoteticky sděleno, že pracoviště může být velmi prašné, tudíž je pochopitelné, že jako alergolog pacienta podá vyjádření o nevhodnosti takového místa. Nelze v žádném případě souhlasit s názorem žalobce, že doplňující vyjádření MUDr. S., které dodal po předložení popisu náplně práce skladníka, nezpochybnuje jeho první lékařskou zprávu. Naopak – zpráva ze dne 25. 5. 2018 výslovně dochází k opačnému závěru, lékař v ní podrobuje detailnímu popisu zdravotní stav žalobce, vypočítává konkrétní náplň práce pozice skladníka, přičemž činí nepochybný závěr o tom, že takové úkony rozhodně **nepředstavují problém a nemohou zdravotní stav zásadněji ovlivnit.** Rozhodně tak nelze uzavřít, že by se dal závěr lékaře vykládat různými způsoby, dle soudu je výklad pouze jediný, neboť zpráva je jednoznačná, nikoliv obecná, jak tvrdí žalobce.
42. Stejně tak MUDr. T. ve svém doplňujícím vyjádření ze dne 26. 11. 2017 uvedl, že již při kontrole dne 21. 6. 2017 bylo pacientovi (žalobci) **doporučeno ruku používat a byl schopen pracovat.** K tomuto datu se jednalo pouze o **drobné omezení** svoru malíčku levé ruky **funkčně nevýznamné s předpokladem brzkého plného docvičení prací.** Není tak pravda, že by se lékař vyjadřoval k aktuálnímu zdravotnímu stavu žalobce bez jeho zhlédnutí, pouze k dotazu správního orgánu rozvedl svoji původní lékařskou zprávu. Žalovaný se se zprávami vypořádal na str. 30, 31, na čemž neshledal správní soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí žádné vady či nesrovnalosti. Ani další námitce žalobce tak nelze přisvědčit, neboť se lékař vyjadřoval pouze k minulé zprávě, aby osvětlil, jaké byly závěry vyšetření ze dne 21. 6. 2017. Doplňující zpráva není a neměla být objektivně zjištěnou skutečností stavu žalobce *ke dni podání zprávy*, nýbrž splňuje nároky na objektivní zjištění skutečností *ke dni původního vyšetření.* Nebyl proto důvod, aby žalobce byl informován o dalším vyšetření lékařem, neboť žádné takové neprobíhalo, ani žádné posouzení pacienta pouze na základě spisové dokumentace či pět měsíců po návštěvě pacienta. Lékař pouze upřesnil, co žalobci sdělil na červnové kontrole.
43. Dle závěru krajského soudu z lékařských zpráv lze učinit závěr o tom, že **žalobce byl ke dni uskutečněního pohovoru objektivně práce schopen.** Pokud pociťoval subjektivní

obtíže, mohl navštívit lékaře již dříve či se podrobit vstupní lékařské prohlídce při případném nástupu do zaměstnání a tam nechat lékaře nejvíce aktuálně posoudit jeho zdravotní stav. Též v další fázi – po vzniku pracovního poměru – nic nemuselo bránit žalobci pozici opustit, pokud by měla negativní vliv na jeho zdravotní stav.

44. Žalobce si musel být vědom toho, že budou jeho šance na přijetí do zaměstnání podstatně nižší v důsledku sdělení subjektivně pociťovaného nedoléčeného zranění malíčku, což neodpovídá chování, které od něj lze jako od uchazeče o zaměstnání spravedlivě požadovat. Naopak se jedná o určitou formu negace jeho původně projeveného zájmu o zprostředkování vhodného zaměstnání (§ 20 zákona o zaměstnanosti) ze strany příslušné pobočky Úřadu práce, které samozřejmě nemusí vždy odpovídat všem jeho subjektivním nárokům a potřebám. Skutečnost, že se žalobce domníval, že nesplňuje požadavky zaměstnavatele, pokud jde o dosažené vzdělání či bezúhonnost, **nemůže být na posouzení žalobce, nýbrž samotného zaměstnavatele.** Vzhledem k tomu, že – jak bylo výše uvedeno – tyto skutečnosti nejsou zákonnými náležitostmi vhodného povolání, je pouze na zaměstnavateli, zda úřadem práce doporučeného zaměstnance nakonec přijme, i když mu může úřad práce doporučit uchazeče, který nekoresponduje s podmínkami, které zaměstnavatel v žádosti o doporučení zaměstnanců uváděl.
45. Žalobce tím, že potenciálnímu zaměstnavateli sdělil, že má zraněný malíček (v písemném vyjádření žalobce tvrdí, že chtěl předejít tomu, aby byl v režimu dočasně práce neschopného zaměstnance, ale není zřejmé, jestli i tuto úvahu zaměstnavateli sdělil), v podstatě neprojevil snahu o získání pracovní pozice. Z tohoto důvodu je na souzenou věc aplikovatelný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2010, č. j. 3 Ads 33/2011-90, neboť se zabývá spravedlivě očekávaným chováním uchazeče o zaměstnání při výběrovém řízení, resp. pohovoru. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku mimo jiné judikoval, že: *„Uchazeč o zaměstnání by se měl zdržet uvádění důvodů, jenž mohou vést k nepřijetí do zaměstnání vyjma důvodů podle ust. § 5 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb. a má u zaměstnavatele vystupovat tak, aby jednání směřovalo k nástupu do zaměstnání.“* Byť zde Nejvyšší správní soud odkazuje na vážné důvody (citované výše), kam náleží i informování o zdravotních důvodech, které podle lékařského posudku brání vykonávat zaměstnání, tato výjimka se na případ žalobce nevztahuje. Lékařské posudky totiž nebránily vykonávat žalobci nabízené zaměstnání.
46. Pokud žalobce uvádí, že by se o maření činnosti úřadu práce mohlo jednat pouze v případě, že by pracovníka zaměstnavatele nekontaktoval vůbec, lze přisvědčit pouze tomu, že by se skutečně o maření jednalo, avšak nikoli výlučně. Pokud uchazeč o zaměstnání nekontaktuje zaměstnavatele dle kontaktu na doporučení, je závěr o maření součinnosti zřejmý dříve, než u jiných případů, kdy se uchazeči (ať už úmyslně nebo ne) dopustí maření při samotném pohovoru. To, že žalobce zaměstnavatele kontaktoval a pohovor si sjednal, jej ještě nezabavuje zodpovědnosti za to, že jeho jednání v průběhu pohovoru nemůže být následně vyhodnoceno jako maření součinnosti.
47. Je otázkou volby každého, zda bude svou nezaměstnanost řešit sám či ve spolupráci s úřadem práce. Není přitom povinností po dobu nezaměstnanosti být veden v evidenci uchazečů o zaměstnání. Chce-li osoba čerpat práva spojená se zařazením do této evidence, musí plnit i příslušné povinnosti (obdobně se vyjádřil i Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 9. 7. 2014, čj. 5 Ads 42/2014-19), mezi které patří především aktivně se ucházet o zaměstnání a poskytnout správnímu orgánu součinnost při jeho zprostředkování. Uchazeč má povinnost nastoupit do zaměstnání, které mu bylo

zprostředkováno, resp. aktivně se o něj ucházet, tedy poskytovat správnímu orgánu součinnost při zprostředkování zaměstnání. Bez tohoto přístupu k úspěšnému zprostředkování případného nového zaměstnání nemohlo dojít (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2006, čj. 6 Ads 3/2006-71). V tomto ohledu bylo judikaturou správních soudů dovozeno, že **tím, že se uchazeč nepokusí do zaměstnání ani nastoupit a případně si následně vyjednat podmínky odpovídající jeho zdravotnímu stavu, se dopouští maření součinnosti se správním orgánem** (srov. rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 1. 8. 2018, č. j. 60 Ad 1/2018-68; dostupný na www.nssoud.cz).

48. Žalobce se sice formálně o nabízenou práci ucházel, výslovně ji neodepřel, nicméně jeho jednání lze z důvodů popsaných shora přesto považovat za maření součinnosti s úřadem práce. Je jistě subjektivním rozhodnutím potenciálního zaměstnavatele, zda zaměstnance přijme či nikoli, pokud ovšem žalobce jako uchazeč o zaměstnání jedná způsobem, který potenciálního zaměstnavatele přiměje k jeho odmítnutí, je nutno toto přičítat k tíži žalobce. Skutečnost, že žalobce nabízené místo výslovně neodmítl, ještě neznamená, že zprostředkování zaměstnání nemařil.
49. Soud rovněž nepřijal námitku, že by byl žalobce nucen potenciálnímu zaměstnavateli lhát. Ze správního spisu ani napadeného rozhodnutí nic takového neplyne. Soud zdůrazňuje, že též nenabádá uchazeče o zaměstnání k zatajování informací na pohovorech. Uchazeč však i pokud pocituje subjektivní obtíže, může zaměstnavateli sdělit, že podle lékařských zpráv schopen práce je, a že by zdravotní stav potvrdila vstupní lékařská prohlídka.
50. Pokud jde o námitku žalobce, že bylo rozhodnuto při existenci nezodpovězených otázek, soud s poukazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2011, čj. 3 Ads 36/2011-72 konstatuje, že vždy „*musí být zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu, neboť úřad práce musí postupovat v souladu s touto zásadou, přičemž závisí také na konkrétním vyjádření uchazeče o zaměstnání a na tom, jak vyplní zaměstnavatel doporučenku, přičemž vyvstanou-li pochybnosti, je třeba provést další dokazování směřující ke spolehlivě zjištěnému skutkovému stavu*“. Právě takové dokazování provedeno bylo, když bylo vhodně vyžádáno též doplňující vyjádření MUDr. S. a MUDr. T. k jejich předchozím zprávám, aby bylo postaveno na jisto, z kterých údajů vycházely a aby tyto údaje odpovídaly reáliím nabízené pozice. Pokud odvolací orgán sám doplnil zprávu MUDr. S., neshledává na tom soud procesní pochybení. Jelikož se nejednalo o obsáhlé dokazování, bylo pro řízení hospodárnější doplnit zprávu samotnou iniciativou odvolacího orgánu, tím spíše, pokud žalobce předložil zprávu MUDr. S. až současně s odvoláním a správní orgán prvního stupně na ni tak logicky ve svém rozhodnutí reagovat nemohl a nebylo by účelné vracet mu věc k novému rozhodnutí, když nikterak nepochybil. Na základě takto zjištěného stavu věci teprve správní orgán uvažil, že byly dány podmínky pro vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání.
51. Žalovaný též na str. 31 napadeného rozhodnutí vysvětlil, že poukaz na vyšetření ze dne 5. 10. 2017 a lékařská zpráva ze dne 5. 1. 2018 neprokazují, že by žalobce nebyl schopen práci skladníka dne 29. 9. 2017 přijmout, s čímž se ztotožňuje i soud.
52. K námitce žalobce, že mezi další skutečnosti, které negativně ovlivnily nestrannost rozhodování, patří napjaté osobní vztahy s pracovníky správního orgánu prvního stupně,

soud uvádí, že i kdyby tento nedostatek existoval, byl by zhojen rozhodnutím odvolacího orgánu, s jehož pracovníky žalobce nepřichází do osobního styku. Nad to správní řád dává prostředky k tomu, aby případná podjatost byla řešena již ve správním řízení, přičemž tyto prostředky žalobce využil. Správní spis obsahuje též složku týkající se námitek podjatosti, které žalobce vznášel, k námitkám o pracovníci Č. soud uvádí, že ze správního spisu nezjistil žádný důvod, který by měl vést k závěru o jejím případném zájmu na výsledku řízení, a námitky byly vždy řádně nadřízeným pracovnicí vyřízeny. Nad to samotné rozhodnutí netrpí žádnými vadami, aby bylo možné pochybovat o podjatosti rozhodujících osob.

53. Pokud žalobce odmítl argumentaci žalovaného, že vedené řízení nijak nesouvisí s řízením o dávkách hmotné nouze, nejedná se o věcnou námitku proti napadenému rozhodnutí, která by ovlivnila samotné vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Otázky v žalobě týkající se souslednosti rozhodnutí o dávkách či průtahy v řízení o doplatku na bydlení a v dalších věcech nepokládá soud za relevantní námitky, neboť předmětem aktuálního přezkumu je zákonnost rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání.

V. Závěr a náklady řízení

54. Soud je s ohledem na shora uvedené přesvědčen, že **byl dostatečně zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti**. Proto lze uzavřít, že napadené rozhodnutí netrpí vytýkanými vadami, není v rozporu s § 30 odst. 2 písm. f) a odst. 3 a § 31 písm. e) zákona o zaměstnanosti. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem krajský soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.
55. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 17. dubna 2020

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: I. S.